

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. sausio 29 d. Nr. 21RE3-30 (AG3-237/23-2025)

Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovui Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovui Šiaulių ir Telšių apskrityse dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. gruodžio 18 d. skundu „Dėl 2025-12-01 Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse atsakymo Nr.S5-102-(5.28Mr), kuriuo atsisakyta nagrinėti 2025-11-25 pareiškėjos prašymą „Dėl padarytos žalos nustatymo ir išieškojimo“ (toliau – skundas) prašo Komisijos panaikinti Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse (toliau – atsakovas, Vyriausybės atstovas) 2025 m. gruodžio 1 d. raštą Nr. S5-102-(5.28 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ (toliau – Raštas) ir įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. lapkričio 25 d. prašymą.

Skunde nurodoma, kad pareiškėja 2025 m. lapkričio 25 d. kreipėsi į Vyriausybės atstovą su prašymu „Dėl padarytos žalos nustatymo ir išieškojimo“ (toliau – Prašymas). Prašyme pareiškėja kėlė klausimus dėl Mažeikių rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) neveikimo, t. y. Administracijai neatliekant veiksmų, siekiant nustatyti savivaldybei padarytą žalą ir spręsti jos išieškojimo klausimą; taip pat dėl to, kuris subjektas pagal galiojančius teisės aktus privalo inicijuoti žalos padarymo nustatymo ir išieškojimo veiksmus.

Pareiškėja nurodo, kad Vyriausybės atstovas pateikė jai atsakymą, kuriuo konstatavo, kad pareiškėjos keliami klausimai nepatenka į jo kompetenciją, ir todėl atsisakė nagrinėti Prašymą.

Pareiškėja nesutinka su Rašte pateikta argumentacija dėl Prašymo nenagrinėjimo. Pareiškėjos manymu, atsakovas netinkamai įvertino Prašymo esmę. Pareiškėja teigia, kad Prašymas susijęs ne su faktinių aplinkybių tyrimu ar žalos apskaičiavimu, bet su Administracijos veiksmų (neveikimo) teisėtumo vertinimu, t. y. ar toks neveikimas neprieštaruoja įstatymams ir viešojo intereso apsaugai. Akcentuoja, kad pagal Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo (toliau – SAPI) 7 straipsnio 1 dalies 1 punktą, Vyriausybės atstovas privalo prižiūrėti, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų. Savivaldybės administracijos neveikimas, kai įstatymai numato pareigą ginti savivaldybės turtinius interesus, sudaro teisėtumo priežiūros objektą.

Pareiškėja skundą grindžia tuo, kad atsakovas nepagrįstai taikė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnio 3 dalies 6 punktą. Pareiškėjos vertinimu, minėta nuostata gali būti taikoma tik, kai klausimo nepriskyrimas institucijos kompetencijai yra akivaizdus. Teigia, kad Prašymas tiesiogiai susijęs su Administracijos veiklos teisėtumu, todėl „<...>

kompetencijos nebuvimas nėra akivaizdus.“ Atsisakymą nagrinėti Prašymą laiko nepagrįstu ir neproporcingu.

Taip pat pareiškėja teigia, kad atsisakant nagrinėti Prašymą buvo pažeisti viešojo administravimo principai, o tiksliau – VAĮ 3 straipsnyje įtvirtinti išsamumo ir objektyvumo principai. Pasisakydama minėtu aspektu, pareiškėja teigia, kad Prašymas įvertintas formaliai, pareiškėjai nebuvo suteikta institucinė pagalba, taip pat neatsakyta, kuri institucija kompetentinga nagrinėti Prašyme keliamą klausimą.

Atsakovas Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovas Šiaulių ir Telšių apskrityse atsiliepiamu nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime pirmiausiai pasisakoma dėl pareiškėjos skunde nurodyto atsakovo. Atkreipiamas dėmesys, kad nors pareiškėja skunde Komisijai atsakove nurodė Vyriausybės atstovų įstaigą, tačiau, anot Vyriausybės atstovo, gali būti skundžiami ir vertinami ne Vyriausybės atstovų įstaigos, kurios veiklos tikslas – padėti Vyriausybės atstovams įgyvendinti jiems suteiktus įgaliojimus ir teises (2019 m. birželio 19 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 645 patvirtintų Vyriausybės atstovų įstaigos nuostatų 7 punktas), bet Vyriausybės atstovo, kaip viešojo administravimo subjekto, įgyvendinančio SAPI 7 straipsnyje nurodytus įgaliojimus, veiksmai ir sprendimai (kaip papildomą reikšmingą aplinkybę pateikia faktą, kad pareiškėja Prašymą teikė Vyriausybės atstovui ir Vyriausybės atstovas, o ne Vyriausybės atstovų įstaigos vadovas, pasirašė skundžiamą Raštą).

Atsakovas nesutinka su pareiškėjos skunde išdėstytais motyvais. Teigia, kad Raštas pareiškėjai nesukėlė jokių teisių ir pareigų, o Vyriausybės atstovas neturėjo įgaliojimų nagrinėti Prašymo.

Paaikšina Vyriausybės atstovo kompetenciją pagal SAPI 7 straipsnio 1 dalį. Taip pat pažymi, kad be minėto straipsnio 1 dalyje nurodytų įgaliojimų, Vyriausybės atstovas SAPI 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka atlieka išankstinę savivaldybės administravimo subjektų rengiamų teisės aktų projektų priežiūrą.

Atsakovas atkartoja Prašymo turinį, t. y. Prašyme buvo klausama, kodėl po Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos (toliau – VTEK) sprendimo dėl R. M. veiksmų įsiteisėjimo Administracija nenustatė konkretaus žalos dydžio ir nepriėmė sprendimo dėl žalos išieškojimo į savivaldybės biudžetą; prašoma nurodyti, kuris konkretus subjektas Administracijoje (Administracijos direktorius, Kontrolės ir audito tarnyba ar kitas subjektas) pagal įstatymus ir kitus teisės aktus privalo imtis visų reikalingų priemonių iš savivaldybei žalą padariusio asmens išieškoti žalą; taip pat prašoma nurodyti, kokia atsakomybė taikoma asmeniui, kuris gera valia nesumoka padarytos žalos savivaldybės biudžetui ir nurodyti, kokia atsakomybė taikoma asmeniui, kuris nesuma visų privalomų veiksmų žalai išieškoti pagal VTEK sprendimus.

Atsiliepime teigiama, kad Vyriausybės atstovas, susipažinęs su Prašymu, nustatė, kad nei vienas Prašyme keliamas klausimas nebuvo susijęs su SAPI įtvirtintais Vyriausybės atstovo įgaliojimais. Dėl šios priežasties, Vyriausybės atstovas pasinaudojo VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu ir paliko Prašymą nenagrinėtu. Be kita ko, pažymima, kad Vyriausybės atstovas teisės aktais neįgaliotas teikti asmenims teisinių konsultacijų teisės aiškinimo, teisės taikymo klausimais.

Taip pat atsakovas, akcentuodamas SAPI 8¹ straipsnio reglamentavimą, pažymi, kad Vyriausybės atstovas nenagrinėja asmenų skundų dėl savivaldybės administravimo subjektų veiksmų (neveikimo) ar priimtų administracinių sprendimų, kurių apskundimo tvarka yra nustatyta Administracinių bylų teisenos įstatyme, Viešojo administravimo įstatyme ar konkrečią sritį reglamentuojančiuose įstatymuose (SAPI 8¹ straipsnio 3 dalis). Atsakovas nesutinka su pareiškėjos skundo teiginiu, kad galimybė pasinaudoti VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu yra tik tada, kai klausimo nepriskyrimas institucijos kompetencijai yra akivaizdus, ir tvirtina, kad tokios vertinamojo pobūdžio aplinkybės įstatymas nenustato, Vyriausybės atstovui nekilo jokių abejonių dėl jos taikymo.

Atsiliepime atsakovas papildomai nurodo, kad pareiškėjos skundas (*reikia suprasti – Prašymas*) nebuvo persiųstas Administracijai, nes, atsakovo žiniomis, pareiškėja kreipėsi į Administraciją Prašyme keliamais klausimais ir gavo į juos atsakymus (papildomai pažymi, kad

minėta aplinkybė buvo nurodyta Rašte). Akcentuoja, kad pareiškėja skunde neginčija aptartos aplinkybės, o tik tai, kad Vyriausybės atstovas atsisakė iš esmės nagrinėti jos Prašymą.

Apibendrinamas atsakovas teigia, kad pareiškėjai ne kartą buvo išsamiai ir motyvuotai nurodytos Vyriausybės atstovo kompetencijos ribos, Vyriausybės atstovo atsakymus pareiškėja ne kartą yra skundusi Komisijai ir administraciniam teismui ir jos skundai nebuvo patenkinti. Atsakovo manymu, pareiškėja piktnaudžiauja savo teisėmis skųsdama Vyriausybės atstovo Raštą, nes Vyriausybės atstovas nebuvo kompetentingas nagrinėti Prašymo, Raštas jai nesukėlė ir negalėjo sukelti jokių teisinių padarinių, todėl prašoma Komisijos pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Pareiškėja, susipažinusi su atsakovo atsiliepimu, Komisijai 2026 m. sausio 15 d. pateikė rašytinius paaiškinimus (reg. Nr. Komisijoje Nr. 20R3-83).

Pareiškėja pažymėjo, kad su atsiliepime pateikta pozicija nesutinka. Pasisakydama dėl atsakovo teiginio, kad Prašymas nepriskirtinas Vyriausybės atstovo kompetencijai, akcentavo VAI 11 straipsnio 3 dalies reglamentavimą. Pareiškėjos teigimu, Prašymas buvo pateiktas Vyriausybės atstovui, kuris pagal kompetenciją ir privalėjo išnagrinėti pateiktą prašymą ir pagal prašymo turinį pateikti atsakymą.

Akcentavo, kad Prašymas teiktas ne dėl abstraktaus teisės aiškinimo, bet dėl informacijos pateikimo apie galimą VTEK sprendimų neįgyvendinimą, Administracijos neveikimą, galimai pažeidžiant įstatymus, tuo pačiu keliant klausimą, ar savivaldybėje yra užtikrinamas Lietuvos Respublikos teisės aktų vykdymas. Pareiškėjos vertinimu, tokie duomenys pagal SAVĮ 7 straipsnį patenka į Vyriausybės atstovo administracinės priežiūros objektą.

Papildomai pažymėjo, kad 2025 m. balandžio 9 d. VTEK sprendimu Nr. KS-2025/43 konstatavo, kad Mažeikių rajono savivaldybės merė R. M. 2024 m. spalio 30 d. dalyvaudama su tarnyba nesusijusiame Lietuvos socialdemokratų partijos prezidiumo posėdyje ir, be kita ko, tuo tikslu pavesdama skirti atskirą tarnybinį automobilį tarybos narių parvežimui iš Vilniaus, kad būtų užtikrintas jos pačios dalyvavimas nurodytame partijos renginyje bei grįžimas iš jo tarnybiniu automobiliu, pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 6 punktų nuostatas.

Taip pat pareiškėja nurodė, kad 2021 m. kovo 31 d. VTEK sprendimu Nr. KS-172 konstatavo, jog Mažeikių rajono savivaldybės tarybos narė, eidama šios savivaldybės mero pavaduotojos pareigas, 2020 m. liepos 7 d. pasinaudojusi Administracijos tarnybiniu automobiliu su vairuotoju ne tarnybinei veiklai, pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 3 ir 6 punktų nuostatas. Be kita ko, pažymėjo, kad nei merė R. M., nei buvusi vicemerė L. R. savo noru Mažeikių rajono savivaldybės biudžetui nepadengė padarytos žalos, taip pat nebuvo imtasi jokių veiksmų, kad žala būtų išieškota. Nurodo, kad žala buvo atlyginta tik po kreipimosi į prokuratūrą dėl viešojo intereso gynimo.

Pareiškėja teigė, kad aukščiau pateiktos aplinkybės rodo, jog savivaldybėje egzistuoja sisteminė problema dėl VTEK sprendimų įgyvendinimo, kuri, pareiškėjos nuomone, pagal SAVĮ privalėjo būti vertinama Vyriausybės atstovo.

Taip pat pareiškėja teigė, kad Prašymas buvo atmestas formaliu pagrindu, paneigiant SAVĮ 8¹ straipsnio paskirtį ir tikslą.

Pareiškėja nesutinka su Vyriausybės atstovo pozicija, kad Raštas pareiškėjai nesukėlė jokių teisinių padarinių. Pareiškėjos vertinimu, Vyriausybės atstovo atsisakymas nagrinėti prašymą yra individualus administracinis sprendimas, kuris nutraukia administracinės priežiūros procedūros inicijavimo galimybę, užkerta kelią pareiškėjai pasinaudoti įstatyme numatyta administracinės priežiūros apsauga, todėl toks sprendimas turi tiesioginių teisinių pasekmių ir gali būti ginčijamas Komisijoje.

Dėl atsakovo argumentų, kodėl Prašymas nebuvo persiustas Administracijai, pareiškėja pažymėjo, kad Vyriausybės atstovo nurodoma priežastis nenumatyta VAI ir neatleidžia institucijos nuo pareigos veikti pagal įstatymo reikalavimus. Taip pat pažymėjo, kad pareiškėjos kreipimosi į Administraciją faktas savaime nepanaikina Vyriausybės atstovo pareigos vykdyti administracinę priežiūrą.

Pareiškėja, replikuodama į atsakovo teiginį dėl jos piktnaudžiavimo savo teisėmis, pažymėjo, kad atsakovas nenurodė jokių objektyvių kriterijų, leidžiančių daryti tokią išvadą. Anot pareiškėjos, ji nuosekliai naudojami įstatymų suteiktomis teisėmis, siekdama, kad būtų užtikrintas teisės aktų laikymasis ir institucijų atskaitomybė. Vien faktas, kad asmuo ne kartą kreipiasi dėl galimai neteisėtų veiksmų ar neveikimo, negali būti laikomas piktnaudžiavimu.

Apibendrinama pareiškėja nurodė, jos Prašymas patenka į Vyriausybės atstovo kompetencijos sritį, atsakovas nepagrįstai atsisakė jį nagrinėti, o skundžiamas Raštas neatitinka teisėtumo ir gero administravimo principų.

Skundas tenkintinas.

Šioje byloje ginčas kilo dėl Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse (minėta, toliau – atsakovas arba Vyriausybės atstovas) 2025 m. gruodžio 1 d. rašto Nr. S5-102-(5.28 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ (minėta, toliau – Raštas), kuriuo buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjos 2025 m. lapkričio 25 d. prašymą „Dėl padarytos žalos nustatymo ir išieškojimo“ (minėta, toliau – Prašymas), teisėtumo.

Byloje esančiais rašytiniais įrodymais nustatyta, kad pareiškėja Prašymu prašė Vyriausybės atstovo nurodyti: priežastis, kodėl po VTEK sprendimo dėl R. M. veiksmų įsiteisėjimo Administracija nenustatė konkretaus žalos dydžio ir nepriėmė sprendimo dėl žalos išieškojimo į savivaldybės biudžetą; kuris konkretus subjektas Administracijoje (Administracijos direktorius, Kontrolės ir audito tarnyba ar kitas skyrius) pagal įstatymus ir kitus teisės aktus privalo imtis visų reikalingų priemonių iš savivaldybei žalą padariusio asmens (tarnautojo ar politiko) išieškoti žalą; kokia atsakomybė taikoma asmeniui (savivaldybės tarnautojui ar politikui), kuris nesumoka padarytos žalos savivaldybės biudžetui gera valia, pagal VTEK priimtus sprendimus; kokia atsakomybė taikoma asmeniui (savivaldybės pareigūnui ar savivaldybės tarnautojui), kuris nesiima visų privalomų veiksmų žalai išieškoti pagal VTEK sprendimus.

Atsakovas 2025 m. gruodžio 1 d. pateikė pareiškėjai atsakymą – skundžiamą Raštą. Jame nurodė, kad Prašyme keliamo klausimo nagrinėjimas nėra priskirtas Vyriausybės atstovo kompetencijai, todėl Prašymas nebus nagrinėjamas. Pareiškėjai paaiškinta, kad Vyriausybės atstovo įgaliojimus apibrėžia Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymas (minėta, toliau – SAPI) ir kad Vyriausybės atstovas vykdo veiklą tik šių įgaliojimų ribose, perteiktas SAPI 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto reglamentavimas. Raštu pareiškėja informuota, kad jos Prašymas Administracijai nebus persiunčiamas, nes, atsakovo žiniomis, dėl Prašyme keliamų klausimų pareiškėja pati kreipėsi į nurodytą subjektą.

Pareiškėja, nesutikdama su atsakovo pozicija, Raštą apskundė Komisijai. Skundą grindžia tuo, kad atsakovas netinkamai identifikavo Prašymo turinį, į Prašymą atsakė formaliai, neatsakydamas į pareiškėjos klausimus, taip pat kad nepagrįstai taikė VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktą.

Šioje byloje Komisija nagrinės ir vertins, ar egzistavo faktinis ir teisinis pagrindas atsakovui atsisakyti nagrinėti pareiškėjos Prašymą.

SAPI 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Vyriausybės atstovas yra Vyriausybės skiriamas valstybės pareigūnas, atliekantis savivaldybių veiklos administracinę priežiūrą, tai yra prižiūrintis, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų, ar vykdo Vyriausybės nutarimus.

Vadovaujantis SAPI 7 straipsnio 1 dalimi, prižiūrėdamas, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų, ar vykdo Vyriausybės nutarimus, Vyriausybės atstovas: 1) tikrina, ar savivaldybės administravimo subjektų teisės aktai neprieštaruoja įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir kitiems su įstatymų įgyvendinimu susijusiems centrinių valstybinio administravimo subjektų priimtiems teisės aktams (toliau – Vyriausybės nutarimai); 2) kai savivaldybės administravimo subjektai nesilaiko Konstitucijos ir įstatymų, nevykdo Vyriausybės nutarimų, šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka reikalauja, kad Konstitucijos būtų laikomasi, įstatymai būtų įgyvendinti, o Vyriausybės nutarimai įvykdyti; 3) galimai neteisėtus savivaldybės administravimo subjektų teisės aktus šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka siūlo panaikinti arba pakeisti; 4) kai savivaldybės administravimo subjektai nesutinka panaikinti ar pakeisti

ginčijamą teisės aktą, atsisako įgyvendinti įstatymą ar vykdyti Vyriausybės nutarimą, kreipiasi į teismą.

Pagal SAPI 8¹ straipsnio 1 dalį Vyriausybės atstovas, gavęs asmens prašymą ar skundą, kuriame pateikiama informacija apie galimai neteisėtą savivaldybės administravimo subjekto priimtą teisės aktą arba galimą įstatymų ar Vyriausybės nutarimų neįgyvendinimą savivaldybėje, pradeda prašyme ar skunde pateiktos informacijos vertinimą pagal šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytus įgaliojimus, jei nėra Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatytų atsisakymo nagrinėti prašymą ar skundą pagrindų. Prašymą ar skundą pateikęs asmuo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos raštu informuojamas apie Vyriausybės atstovo pradėtą prašyme ar skunde pateiktos informacijos vertinimą.

SAPI 8¹ straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Vyriausybės atstovas nenagrinėja asmenų skundų dėl savivaldybės administravimo subjektų veiksmų (neveikimo) ar priimtų administracinių sprendimų, kurių apskundimo tvarka yra nustatyta Administracinių bylų teisenos įstatyme, Viešojo administravimo įstatyme ar konkrečią sritį reglamentuojančiuose įstatymuose.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas suinteresuotas subjektas turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas. Teismas imasi nagrinėti administracinę bylą: 1) pagal asmens arba jo atstovo, kuris kreipiasi, kad būtų apginta jo teisė arba įstatymų saugomas interesas, skundą; 2) įstatymų nustatytais atvejais pagal prokuroro, viešojo administravimo subjektų, organizacijų ar fizinių asmenų pareiškimą dėl viešojo intereso arba valstybės, savivaldybės ir asmenų teisių bei įstatymų saugomų interesų gynimo; 3) pagal savivaldybių institucijų, įstaigų, tarnybų prašymą dėl savivaldybių teisių viešojo administravimo srityje gynimo; 4) įstatymų nustatytais atvejais pagal viešojo administravimo subjektų prašymą dėl administracinių ginčų sprendimo (ABTĮ 5 straipsnio 3 dalis).

VAĮ 11 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiūčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis.

Kaip matyti iš skundžiamo Rašto turinio, juo atsakovas tik informavo pareiškėją, kad jos Prašyme keliamo klausimo nagrinėjimas nėra priskirtas Vyriausybės atstovo kompetencijai ir kad dėl to jos Prašymas nebus nagrinėjamas.

Komisija, įvertinus skundžiamo Rašto turinį aukščiau aptarto teisinio reglamentavimo kontekste, sprendžia, kad atsakovas, atsakydamas Raštu į pareiškėjos Prašymą, nesilaikė VAĮ 11 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto reikalavimo persiūsti pareiškėjos Prašymą nagrinėti kompetentingam viešojo administravimo subjektui ir apie tai pranešti pačiai pareiškėjai.

Esant konstatuotam VAĮ 11 straipsnio 4 dalyje įtvirtintos teisės normos pažeidimui, Komisija sprendžia, kad skundžiamas atsakovo Raštas naikintinas, o atsakovas įpareigotinas iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą, priimant naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Atsižvelgdama į byloje nustatytas aplinkybes ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą tenkinti.

Panaikinti Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse 2025 m. gruodžio 1 d. raštą Nr. S5-102-(5.28 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ ir įpareigoti atsakovą per 10 darbo

dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. lapkričio 25 d. prašymą bei priimti naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskusti Regionų apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė